

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. София, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **1514** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на К. П. С. с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу заповед № РСЛ20-РД09-21/22.01.2020 г. на кмета на Район „С.“, Столична община /СО/, с която се нарежда изземване на недвижим имот, държан от жалбоподателя и членовете на неговото семейство без правно основание, а именно: общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], бл.3, вх.В, ет.5, ап.501, състоящо се стая и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“, общинско жилище ап.516, състоящо се стая и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“, общинско жилище ап.517, състоящо се стая, кухня и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“.

Жалбоподателят в съдебно заседание се представлява от процесуален представител адв. Д.. Навежда доводи за незаконосъобразност на заповедта и съществени нарушения на закона.

Ответникът – кметът на Район „С.“ при СО, се представлява от юрк. Д., който оспорва жалбата и навежда доводи за законосъобразност и основателност на процесната заповед. Претендира разности.

Занитересуваните страни – М.П.П.; К.П.П.; П.К.П.; Й.ИВ.С. и И. К. П.- се представляват от адв. Д., която иска отмяна на заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакувания административен акт – заповед № РСЛ20-РД09-21/22.01.2020 г. на кмета на Район „С.“, Столична община /СО/, с която се нарежда изземване на недвижим имот, държан от жалбоподателя и членовете на неговото семейство без правно основание, а именно: общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]01, състоящо се стая и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“, общинско жилище ап.516, състоящо се стая и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“, общинско жилище ап.517, състоящо се стая, кухня и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“.

Мотивиран е с факта, че жалбоподателят държи имота без валидно правно основание, доколкото със Заповед № РД-09-39/14.02.2014 г. на Кмета на район „С.“, с която на основание чл. 46, ал. 2, във връзка с чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОС и чл. 33, ал. 2, във връзка с чл. 33, ал. 1, т. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общинските жилища на територията на Столична община са прекратени наемните правоотношения по договор за наем от 12.04.2007г., сключен на основание Заповед №16/12.04.2007г. за ап.501; договор за наем от 13.03.2006г., сключен на основание Заповед №13/13.03.2006г. за ап.516 и договор за наем от 22.12.2005г., сключен на основание Заповед №35/22.12.2005г. за ап.517, на Кмета на СО район „С.“. Заповед № РД-09-39/14.02.2014г. на кмета на район „С.“ е влязла в сила, доколкото жалбата срещу същата е отхвърлена с влязло в сила решение № 7543/12.12.2018 г. по адм. д. № 13572/17 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 08.11.2019 г. /л. 16 и сл./.

С доброволна покана изх. № РСЛ19-ГР94-4997/18.12.2019г., връчена лично на 27.12.2019 г., на К. П. С. е дадена възможност доброволно да освободи общинските жилища.

Към 21.01.2020г. общинските жилища не са освободени.

По делото е приложен и констативен протокол от 21.01.2020 г. /л. 14/, с който е установено, че заповедта на кмета за прекратяване на наемните отношения с жалбоподателя е прекратено.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените по чл. 149, ал. 1 АПК срокове. Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на неговата власт и в предвидената в чл. 59 от АПК форма и съдържание.

Заповедта на Кмета на район О. е издадена на основание чл. 65, ал. 1 от ЗОБС във връзка с чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. Този подзаконов нормативен акт изрично урежда компетентността на кметовете за прекратяването на наемните правоотношения с наемателите на общински имоти. Това става със заповед на кмета на района, на чиято територия се намира имотът. В случая това несъмнено е кметът на Район „С.“ при СО.

Актът е издаден при спазване на адм.-производствените правила. При наличие на влязла в сила заповед за прекратяване на наемното правоотношение е проверено дали имотът се държи от жалбоподателя и семейството му, като е съставен нарочен констативен протокол от 21.01.20 г. След съставянето му е издадена оспорената заповед, съобщена надлежно на лицето.

Оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон, като е установено по делото, че имотът е собственост на Столична община. Налице е и държане без правно основание, доколкото с влязла в сила Заповед № РД-09-39/14.02.2014 г. на Кмета на район „С.“, доколкото жалбата срещу същата е отхвърлена с влязло в сила решение № 7543/12.12.2018 г. по адм. д. № 13572/17 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 08.11.2019 г. и са прекратени наемните отношения с жалбоподателя. Това води и до извод за законосъобразност на процесната заповед и необходимост от отхвърляне на жалбата.

Останалите наведени доводи и представени и събрани доказателства по делото са неотнормими към неговия предмет, поради което и съдът не намира за необходимо да обсъжда същите по съществото на спора, доколкото изплащане на задължения е станало след прекратяване на наемното правоотношение, а не е поискано от лицето възобновяване на производството по чл. 46 от ЗОБС за прекратяване на наемния договор по реда на чл. 99, т. 6 от АПК.

За пълнота, съдът следва да отбележи, че решението му не препятства възможността на жалбоподателя да поиска незабавно вписване в картотеката на нуждаещите се и уреждане на взаимоотношенията си по нов начин с район О..

С оглед направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК съдът следва да присъди направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. /съгласно тарифата за минималните адвокатски възнаграждения по административни дела/ на ответника.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, Второ отделение, 33-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. П. С. с [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу заповед № РСЛ20-РД09-21/22.01.2020 г. на кмета на Район „С.“, Столична община /СО/, с която се нарежда изземване на недвижим имот, държан от жалбоподателя и членовете на неговото семейство без правно основание, а именно: общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], бл.3, вх.В, ет.5, ап.501, състоящо се стая и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“, общинско жилище ап.516, състоящо се стая и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“, общинско жилище ап.517, състоящо се стая, кухня и сервизно помещение, с АОС № 0013 от 27.12.1996г. на СО район „С.“;

ОСЪЖДА К. П. С. с [ЕГН], с адрес: [населено място] да заплати на Столична община разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: